

PAP JÓZSEF VERSEI

HATVAN UTÁN

28-as ívású költőtársaimnak

Most majd becsukódunk szépen,
s kagyló módra,
véget nem érő türelemmel,
a benti parancsszóra
még egynéhány igazgyöngyöt
növesztünk magunkban.

A hálás utódoknak . . .
Vagy tudom is én, minek.

Persze, az is megeshetik,
hogy többé ki se nyílunk.
Hogy ki se nyitnak minket.

AZ ÖREGEDŐ KÖLTŐ

Immár ő az
kit eltérni/szeretni kell
ki öl/ölel évgyűrűivel

EGYSZAVAS VERS
(1988-BÓL)

Gyűlölet.

AZ A SZORÍTÁS

A településrendezőknek

Az a zavar, az a vértolulás,
 az a szorítás mellemben!
 (Nem segített a Nitroglycerin.)
 Amikor nem találtam meg
 szülőhelyem, Becsém határában
 a Nagyaróki-dűlőt.
 Hogy kerestük pedig: a tűző napon
 verejtékezve száguldoztunk
 a dűlőutakon. Nem tudtam megmutatni.
 A Nagyaróki eltűnt. Elnyelte
 a komaszáció, a határrendezés.
 A féloldalgós dűlőút, a felső teherrel
 lassúdan billegő szekér, a tilinkózó
 pacsirtákkal — ugye mind csak kitaláció? —
 olvastam ki társaim csalódott
 és számon kérő tekintetéből.
 A földbe süllyedtem volna!
 Gondolhatják, öregszem, már konfabulálok.
 Azóta kísér ez a kudarc,
 mint amputáltakat a fantomfájdalom,
 amin nem enyhít se protézis, se gyógyszer.
 Mint ahogy nekem sem segített a Nitroglycerin.

VALLOMÁS A TISZÁNAK

Azt a borzongást, simulást
 Sohase felejtem.
 Ahogyan Becsém érinted,
 Az felejthetetlen.
 Érverésem és a jobbam —
 Te tájolsz be engem.

GENEALÓGIA

Az anyáagi, azaz Csuzdi ős
 mocsárlakó volt. Meglehet, szökött
 jobbágy vagy katonaszökevény.
 Ivadékai öntudatosan kurucnak tartották.
 Bujdosó kurucnak. (Hosszan elnézem
 magam is a mozdulatlan gémet . . .)
 A másikat, az apait
 negyvennyolcban, tizenhat évesen,
 Szegedről vezényelték le fogatostul
 a csaták színhelyére összegyűjteni
 a szétszórtan heverő halottakat.
 Itt látott életében először
 fekete földet, s hamar megszerette.
 Amikor véget ért a keserves munka,
 maroknyi televénnel a zsebében
 hazaporoszkált, majd nemsokára
 örökre elhagyta a homokvilágot.
 (A két ős választotta magágy
 jó sokáig bő termést hozott.)

HÁROM NYÁRI HAIKU

1.

Kukukkozások
 ideje. Záporoké.
 Sárágyú pukkan.

2.

Selymes ökörnyál.
 Két fa közt leng, feszül.
 Elállja utam.

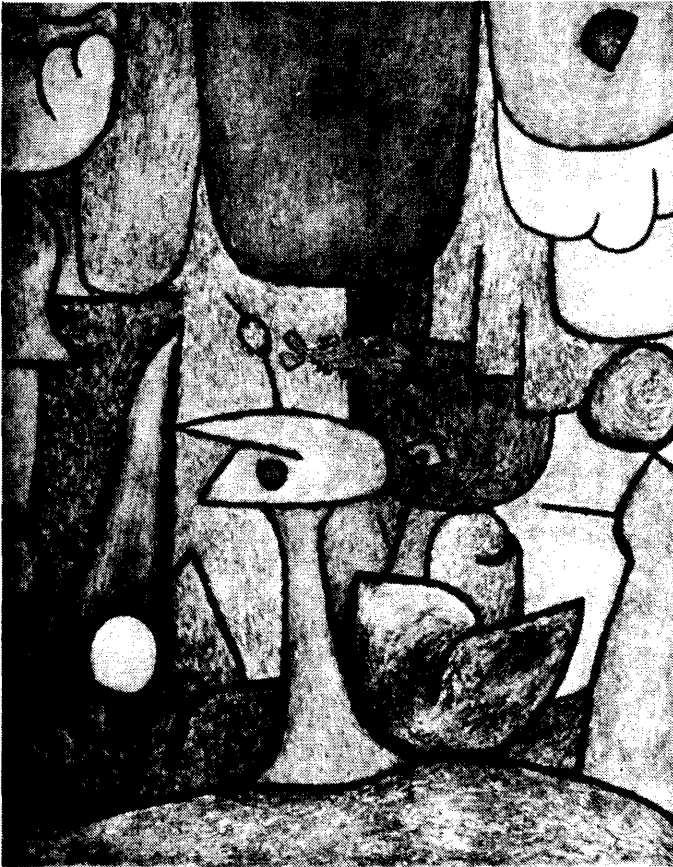
3.

Augusztusi éj.
 Este tízig horgászom.
 Halra? Csillagra?

ÉS EGY ŐSZI

*F. K.-nak, a fürt mazsolaszőlő
(saját termésem) mellé*

Ne a magjáért
edd a mazsolaszőlőt,
feketerigóm!

Paul Klee: Víz alatti kert